ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Р-7641
20
902

Управління СБУ
по Сумській області

фильтрационное

ДЕЛО № 11621

Горята
Ксении
Кириловна

Начато 5 ноября 1946 г
Окончено 30 марта 1992 г
На 9 листах

ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Фонд № Р-7641
Опис № 20
Архівний № 902

лавського і Котова. Змагання в Голландії буде перевіркою май-

Мат за три ходи.

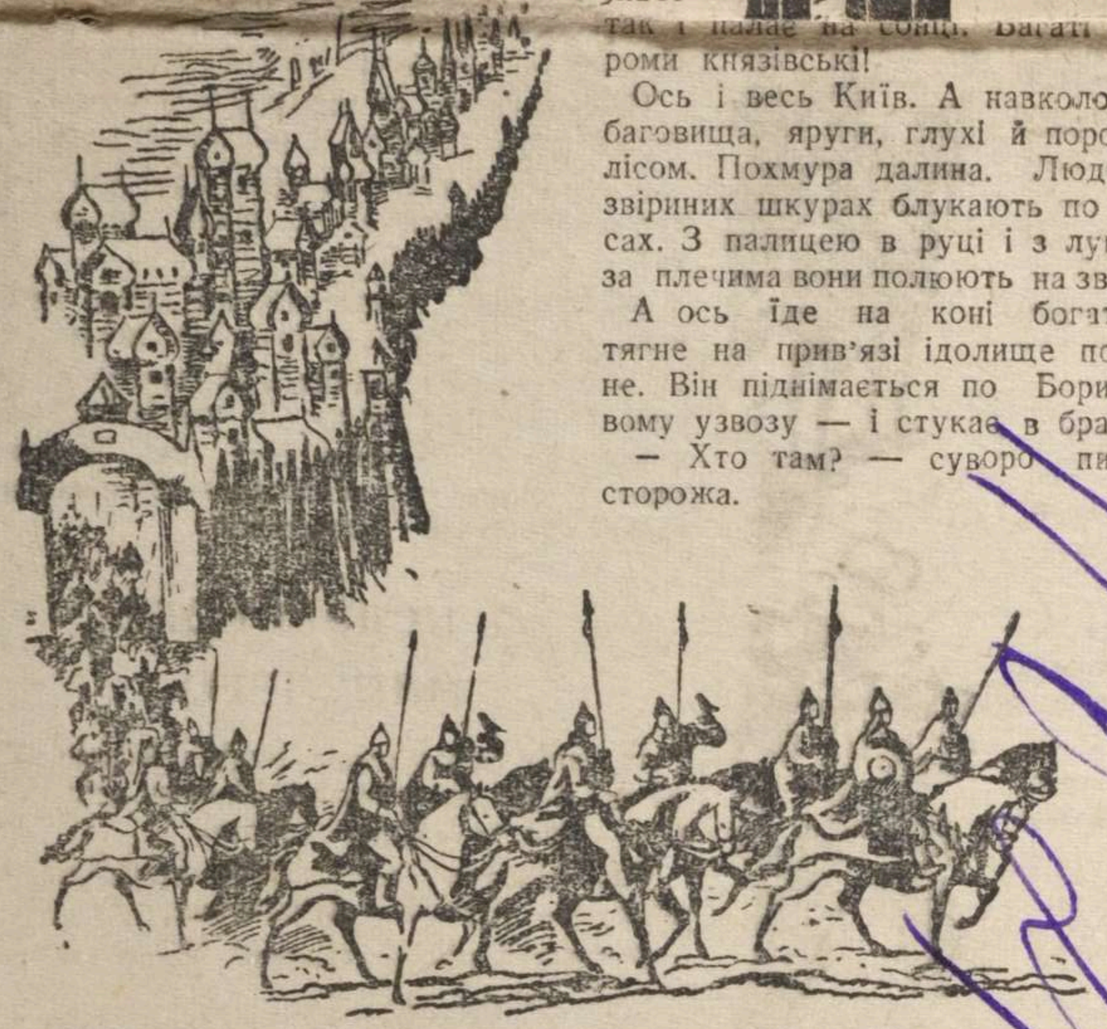

знамено російського царя майорить на вітрі. Мчить назустріч високим послам переяславський полковник, а з ним сотники й отамани. Ось в'їжджають посли до міста. Біля брами зустрічає їх народ. Привітальні вигуки лунають навколо. А потім збирається рада, і Дімі вважається, що ось-ось він почує громовий крик козаків і всього українського народу:

— Воліємо під царя східного!

І звучить у відповідь твердий рішучий голос Богдана Хмельницького:

— Хай буде так!..

Знехотя підвівся Діма з крісла і пішов за всіма до їдальні.

Після обіду всі відпочивали.

Прокинувшись о четвертій годині, Макар Іванович побачив, що дощ уже перестав, і сліпуче сонце пливе по чисто вимитому небу.

— Дімо! Ходімо шукати наших

*) Дивись «Зірку» №№ 29, 30, 31 і 33.

Так і далі на схід. Багаті хороми князівські!

Ось і весь Київ. А навколо — баговища, яруги, глухі й поросші лісом. Похмура далина. Люди в звіриних шкурах блукають по лісах. З палицею в руці і з луком за плечима вони полюють на звіра.

А ось їде на коні богатир, тягне на прив'язі ідолище погане. Він піднімається по Бориченому узвозу — і стукає в браму.

— Хто там? — суворо питає сторожа.

— Ілля Муромець, син Іванович!

Ой, ладо, ой люлі!..

— лине приспів з князівського терему.

Князь Володимир бенкетує з своєю дружиною. Даремно намагається увійти в терем Ілля Муромець.

Ображений, відходить Ілля від брами. Став на торжищі, думу думає. Поміркувавши, скликає голоту — за образу свою помститися князеві. Злякався князь Володимир. Послав він Добриню Микитича до Іллі Муромця. Помирив Добриня князя з славним богатирем.

Жили—були брати Кий, Щек і Хорев. За переказом, заснували вони Київ, назвавши місто іменем старшого брата. І була в них сестра Либідь. Славилася своєю красою чудесною. З усіх країн з'їжджалися витязі, щоб покорити її серце. Та не хотіла Либідь, як молоді, а Отець Слизавети, підійшло до Києва. Хоробро зустріли ворога руські витязі. Перед боєм князь поклявся після перемоги збудувати церкву.

— І я виконав свою обіцянку, — каже Ярослав.

Минуло ще багато років. Розрісся Київ, розбагатів.

З величезним військом наближався до міста Батий. Рипіли колеса, іржали коні. Ворог просувався.

Оточив Батий місто з усіх боків. Вдень і вночі стоять тарани об Золоту Браму. Але міцно будував її Ярослав Мудрий.

Хоробро відбивали наскоки татарів кияни. Розсердився Батий— не сподівався такої відсічі. Поклявся бородою Магомета, що нікого живим не залишить.

Знесилюються кияни. Раз-у-раз доводиться гасити терени, підпалені ворогом. Але бачить Батий, що не пробити йому Золотої Брами. Починає він таранити іншу браму, що біля самого Перевісища, — Лядську браму.

Татари радіють. Пробили вони Лядську браму і повискакували на мури. Але захисники Києва встигають за ніч спорудити новий вал, і вранці запекла битва починається знову.

Падають церковні стіни, ховаючи під руїнами захисників Києва, їхніх дружин і дітей.

З величезною здобиччю повертаються татари у свої степи...

А Київ... Минає кілька років, і місто-красунь починає відроджуватися.

Тяжко городянам. Велику данину наклали на них татари.

Але ніщо не переможе любові до Батьківщини. Там, де були руїни, виросли нові будівлі Києва, і кількість каміння Десятинної церкви нагадувало про минуле...

— Я все записала з слів нашого провідника Івана Дмитровича, я дістала багато книжок і, читаючи їх, намагалася уявити, яким був стародавній Київ.

Лена поклала щоденник на коліна.

(Далі буде).

У ВІЛЬНУ ГОДИНУ

ЗАГАДКИ --- ЖАРТИ

Один собі йшов, п'ять карбованців знайшов. А скільки б знайшли, якби втрьох ішли?

* * *

У мене стільки сестер, скільки й братів. А от у моєї сестри сестер удвічі менше, ніж братів. Скільки нас?

Подав Олександр ВАЦЕК.
с. Миколаївка, Самгородський район, Вінницька область.

ДЕ ВОНИ ЖИВУТЬ?

Велика, неосяжно велика наша країна, різноманітний і багатий її тваринний та рослинний світ.

От перед тобою різні рідкісні тварини й рослини. Скажи, які з них живуть і ростуть у нас у своєму дикому стані?

Що він сказав?

КАЗОЧКА-ЗАГАДКА.

Стояло собі десь та колись місто, високим муром обнесене. Жили в тому місті лихі людоїди. І було в тих людоїдів правило: не терпіли вони брехні.

При міській брамі стояв у них сторож. Хто зайде, сторож враз замкне за ним браму та й питає:

—Що скажеш нам, чоловіче? Скажеш правду — у в'язницю кинемо. Збрешеш — зразу з'їмо!

От забрів якось туди Іван Розумний. Запитав його сторож, і відповів сторожеві Іван. Та таке щось відповів, що сторож думав-думав, міркував-міркував, а таки мусив пустити Івана на всі чотири сторони вільно.

Що сказав сторожеві Іван Розумний?

Відповідальний редактор Валентин БИЧКО.

БФ 02118 Адреса редакції: м. Київ, вул. Воровського 22, третій поверх. тел. 4-35-48. Друкарня «Радянська Україна», Прозорівська вул. № 59. Зам. № 2366.

сад

Протягом літа ми старанно доглядали посаджені навесні молоді деревця. Ми їх обполювали, полювали, обмазували стовбури вапном, щоб жуки-шкідники не псували кори. Восени ми зробимо щеплення деяких сортів яблук та груш. Ми вирішили виростити біля школи великий сід.

Микола КАЛІНІЧЕНКО.

с. Пищики, Ірклієвський район, Полтавська область.

ДО НАВЧАЛЬНОГО РОКУ

800 підручників підклеїли та переплели учні середньої школи села Прилісного. Учні прилісницької школи готують також і наочне приладдя. Хороші анатомічні таблиці намалювала семикласниця Милостивенко.

В. БІЛИК.

с. Прилісне,
Слав'янський район,
Сталінська область.

В піонерському таборі Закарпатської області.
Фото О. Смірнової.

Шкільна пасіка

Наші учні в 6-х і 7-х класах вивчали на уроках природознавства будову тіла бджоли. Багато з них дуже зацікавились життям і роботою цієї працьовитої комахи. Група піонерів пішла до директора школи Івана Юліановича Козловського.

— Дуже нам хочеться засіяти при школі невеличку пасіку, — повідомили вони.

— Добре діло, — відповів Іван Юліанович. — Коли так, я допоможу вам.

Директор школи побував на колгоспних зборах і розповів там про бажання учнів. Другого ж дня після цих зборів з колгоспу привезли до школи перший подарунок: два вулики.

Скільки радості було в школярів! Зразу ж організувався гурток юних бджоловодів. Бджоловоди відділили затишний куточок на шкільному дворі, почистили його, обгородили тином, поставили вулики. Вони самі охоче ремонтують старі і роблять нові рами, а також готують вулики для майбутнього роїння бджіл.

—Як цікаво спостерігати за працею бджіл, стежити, куди вони літають за взятком, коли повертаються! — не нахваляться юні пасічники своєю роботою.

Тепер у нас уже 6 вуликів — ціле господарство.

Іван НАДОЛЬНИЙ.

Терешпільська неповно-середня школа, Вінницька область, Хмельницький район.

Звернулися до старих людей і вчителів Ось що розповіли вони юним історикам.

У старовинному Гоголеві в 16—17 ст. стояла козацька сотня. Там, де тепер школа, було козацьке укріплення — замок. Тому й тепер ця місцевість зветься Замком, хоч його тут немає. Одного разу напало на ці місця польське шляхетське військо, як сарана на зелене поле, та й кинулось усе грабувати та руйнувати. Не залишилось тут нічого: усе ворог винищив, оголив. Звідси й пішла назва: «Оголив». Пізніше вона змінилася на Гоголів.

Під старими в'язами

Місце, де стояла сотникова хата, знайти було зовсім легко. Майже всі старожили його знали.

Учні зупинились, подивилися навколо. Між зеленим листям садків біліли чепурні хатки. Круг села розіслалися широкополі лани.

А серед них, наче стрічка, вимальовувався сірий шлях і зникав десь за обрієм.

І досі ще стоїть любенько
Рядок на вигоні тополь.
Неначе з Оглава дівчата
Ватагу вийшли виглядати
Та й стали...

— прочитала вчителька Людмила Яковлівна уривок з поеми Шевченка «Сотник».

— А може й зараз ці тополі є? — зацікавились дівчата.

— Був тут рядок тополь на вигоні, а тепер немає — вирубали, — відповів дід Андрій, підходячи до учнів. — А он бачите — біля дороги великі в'язи. Вони з тих часів. Мабуть, більше ста років стоять.

Сіли відпочивати під старими в'язами. Уважно слухали учні розповідь Людмили Яковлівни про великого Шевченка, про те, як проїжджав він шляхом повз Гоголів. А пізніше, у засланні, згадавши про «Оглав білохатий», написав поему «Сотник».

Не помітили, як почало сідати сонце. До пізнього вечора під в'язами бреніли голоси: діти читали напам'ять вірші свого улюбленого поета.

Живий свідок давнини

Неспокійно було в Гоголеві після відміни кріпацтва 1861 року. Побачили селяни, що не легше їм стало. А в 1887—тут спалахнуло повстання.

ку на селі. Прощаючись з учнями, він передав керівникові гуртка кілька густо списаних аркушів паперу.

— Ось тут я записав історію села з першого дня революції. Нехай онуки почитають про наше життя.

Ці записи — не єдиний рукописний матеріал у гуртківців. Про історію гоголівської школи пише учитель Григорій Дмитрович Прокопенко. 45 років він працює тут.

— Григорій Дмитрович ще дідів наших вчив, — з повагою кажуть про нього учні.

— У першій гоголівській школі в 1876 році було три класи і працював один учитель. А тепер в селі дві школи, і одна з них — десятирічка, — починає свої записи Григорій Дмитрович.

З недавнього минулого

Надовго запам'ятали учні цей день. Ось стара мати заливається гіркими сльозами. Сиві діди посхиляли голови.

Проводжають вони дітей своїх на каторгу — у далеку Німеччину.

Раптом молодий дівочий голос заспівав:

Прощайте, рідні оселі,
Прощайте, широкі лани.
Бере нас сила ворожа,
Везуть нас німецькі кати.

І довго ще чутно було в селі слова тужливої пісні.

Члени літературного гуртка записали цю пісню. Записи пісень, приказок, складених у селі під час Вітчизняної війни, увійдуть до збірки «Гоголів у боротьбі з окупантами».

* * *

Так працюють члени історичного гуртка гоголівської середньої школи..

Мало кому відоме село Гоголів. Не згадується про нього в історичних книжках. А як багато цікавого в історії свого села зуміли знайти гуртківці!

Подорожуючи по рідному краю, вони зроблять багато цінних записів, збагатять свої знання новими, цікавими відомостями про нього.

С. ЗАЛЕСЬКА.

с. Гоголів, Броварський район, Київська область.

НКВД СССР

Проверочно-фильтрационный пункт [illegible]

Город [illegible]

Видом на жительство служить не может

Действительно по «—» [illegible] 194[illegible] г.

Фото-карточка

УДОСТОВЕРЕНИЕ

Выдано [illegible]
(фамилия, имя, отчество

год рождения 19[illegible], место рождения [illegible]

в том, что он по прибытии из [illegible]
с «10» [illegible] м-ца по «13» [illegible]
м-ца 194[illegible] г. содержался в [illegible] проверочно-фильтрационном пункте НКВД СССР и следует к избранному месту жительства [illegible]
(указать точный адрес)

Удостоверение по приезде к месту жительства должно быть сдано в местный орган НКВД для получения вида на жительство.

Начальник проверочно-фильтрационного пункта

(печать)

(подпись)

Архивное № 11621

пересмотрено в соответствии с приказом КГБ при СМ СССР № 00750 и оставлено для дальнейшего хранения в архиве в фонде секретного делопроизводства со снятием с оперативно-справочного учета проходящего лица.

Пересмотрел _____

Согласен:

Нач. 2 отд. УКГБ при СМ УССР
по Сумской обл.

_____

сентября 1965 г.

Автобіографія

Гаряча Окся Кириловна народилася 1925р в силі спаському робила в колгоспі батько й мати колгоспники. Батько помер в 1933р мати померла 1941р було 3 брата які вчилися, як стала война брати пішли воювати на фронт. Мене забрали в гирманію 1943р. 2 серпня В гирманії робила на хазяйстві 1рік потім пиривили до хазяїна була в хазяїна поки зайняли красні 2 мая вступили наші освободили. ~~роби~~ Як освободили сразу не пускали до дому забрали нас робити в часть, робила я в часті воєнні 4 місяці і нас пустили до дому в часті робила вбрали урожай вивизли хліб, корів, свиней й пустили до дому нас на свою рідну україну де

~~Автобіографія~~

~~Гарна Окс Кириловна 1925.~~

~~Родилась в сім'ї спасіковому. Робила в колгоспі батько робив в колгоспі 1933 помер мати 1941 г. померла я осталася одна брати пішли воювати на фронті Вати тробила дома. Забрала 1943 г серпня В гірманії робила в Клапсхадені в бавура в хазяйстві. Дома ходила 7 класс. Освободили краси 2 мая.~~

2

Хто родився в дорозі була більше місяця приїхала додому 7 листопада. Їхала з дому брала поліція первий раз брали я сказала що немає батька й матері одпустили пожила ниділу й приїхала поліція забрала.

Протокол
допроса

4

1946 года, дня 5 ноября, ж. Спаское.
Я уполномоченный УМВД сумской области Лейтенант Румянцев Б.М. сего числа допросил Репатриантов прибывшего из Германии
Горяча (Александру) Ксению Кириловну
1925 года рождения, б/п. образов. 6 клас урожденка и проживает хутор Спаское Хотенского р-на Сумской области.
из крестьян середняков, украинка незамужняя, со слов не судилась гражданка СССР.

За заведомо ложные показания предупреждена по ст. 89 УПК УССР. Горяча

Вопрос: Расскажите Горяча при каких обстоятельствах вы уехали в Германию?

Ответ: До 1941 года я жила в ж. Спаское и работала в колхозе „Вперед" рядовой колхозницей, а во-время немецкой оккупации я жила здесь и работала в общине в восьмой бригаде, где бригадиром был Кузнецов Александр Федорович. В Германию меня забрали без повестки, полицай Лебеденко, Очкаленко и Шапель инициалы незнаю и 22 августа 1943 года отправили в Германию и 21 сентября 1943 года приехала в Германию в г. Лябое в 9 км. от города в село Керкирхон к хозяйку немцу Трапп где работала по 2 мая 1945 года по день освобождения нас Красной Армией. Со мной в месте в селе у разных хозяев работали с Киева Николай и больше никого знакомых не было.
во время прибывания в Германии меня некто никуда не вызывал и не допрашивал. После освобождения я работала в с. Клаусхаген на подсобном х-ве войнской части № 1963. три месяца и домой приехала ноября 1945 года - стала работать в колхозе. Больше добавить ничего немогу, записано со слов моих правильно и зачитано вслух.

Горяча
допросил Уполномоченный УМВД
Румянцев.

Секретно

„5" Ноября 1946 года

Начальнику Хотенского РОМГБ

ст. лейтенанту Балашеву

с. Хотень.

Просим проверить и сообщить какими Вы располагаете компрометирующими на репатрианта Горяча Ксенья Кириллова на 1925 г. р. х. Спасский Николаевского с/с. Хотенского р-на Сумской обл.

Нач. Хотенского РОМГБ сум. об.

(Куликенко)

ст. л-т

исполнил

Отрелоченко.

Секртно:

6

СПРАВКА

"5" Ноября 1946 года. Копии материалов на репатрианта Горячих Ксенья Кириловна в Хотенском РО МВД не имеется.

НАЧ. ХОТЕНСКОГО РО МВД СУМСКОЙ ОБЛ.
ст. лейтенант- /КУЛИНЕНКО/.

ИСПОЛНИЛ:

ОТДЕЛ КАДРОВ

7

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

"5" Ноября 1946 года. Из материалов проверочно-фильтрационного дела видно, что материал на репатрианта Горячо Ксенья Кирилловна заслуживает оперативного наблюдения.

Решение комиссии: Настоящее дело направить в I-й спецотдел УМВД сумской области на общеандавочный учет.

Председатель П.Ф.К. НАЧ.ХОТЕНСКОГО РО МВД
ст.лейтенант- /КУЛИНЕНКО/.

Члены ХЕМИХ П.Ф.К. НАЧ.ХОТЕНСКОГО РО МГБ
ст.лейтенант- /ВАЛАШОВ/.

ПОМ.ОПЕР-УПОЛ.ХОТЕНСКОГО РО МВД
гв.лейтенант- /СКАЦУН/.

8

24 апреля 92

с. Кровное
ул. Шлях 39
Рудоменко К. К.

Гаряча
Ксения Кириловна
1924 г., с. Спасское Сумского р-на

с. Спасское, Сумского р-на
22.08.1943 г.

Германия,
с. Кёркирхон, работала у хозяина

2.05.1945 г.

Клаусгафен, Германия
с. 10.10.1945 г. по 13.10.1945 г.

—

Форма № 25

К пп. 22, 37, 55, 71, 74, 121, 303

РЕЕСТР №_____

на документы, сданные (возвращенные) в секретариат, переданные на доклад и временно другим исполнителям

Порядковый №	№ документов			Количество экземпляров	№ экземпляров	Всего листов	Куда сдан (кому передан). Расписка в приеме и дата	Расписка в обратном приеме и дата
	входящих	подготовленных	проектов (черновиков)					
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Ф.9. 11621

А Н К Е Т А

9

Жителя Сумской области, который в годы ВОВ был принудительно у[illegible]н фашистскими окупантами на работу в Германию.

1. ТАРЯЧА КСЕНИЯ КИРИЛЛОВНА
(фамилия, имя, отчество (на день угона))

2. 1924 18 октября
(год, число, месяц рождения)

3. с. Спасское Николаевского с/с Сумского р-на,
(место рождения (село, город, район, область))

4. украинка
(национальность)

5. с. Спасское Сумского р-на, 1942 год, август
(откуда (село, город, район) угонялись в Германию, указать число, месяц и год)

6. с августа 1942 до осени 1945 г, освобождена сов. войсками
(время пребывания на работе в Германии)

7. г. Лабес, хозяина
(где и кем работали (адрес и фамилия хозяина или название предприятия)

8. с Кровное ул. Шлях, №39 Рудоленко Ксения Кирилловна
(домашний адрес (село, город, район, область))

"30" марта 1992 г. Рудоленко
(подпись)

Сумск. о[illegible]
Вх. № Р-57
30 03 1992

1. Фам. Горяча

2. Имя Ксенья

3. Отч. Кирилловна

4. Год рожд. 1925 5. Место рожд. х. Спаское Хотинского р-на Сумской обл.

6. Адрес тот же
(до оккупации или призыва в армию)

7. Спец. (проф.) не имеет

8. Нац. украинка

9. Служил ли в действующей армии не служила
(название и номер части, должность, звание)

10. Когда и где был пленен 22.VIII.43 года
или когда, откуда выехал (угнан) за границу
насильно угнана в Германию.

11. За границей прожив. с 22.VIII 1943 г. по 9.V 1945 г.

Освобождена Советской армией. 28.V.45

12. Орган ~~МГБ~~—УМГБ Сумской области
(составивший карточку)
отдел „А" 10

Настоящая карточка составлена по материалам, принятым в 1949 году из МВД СССР, на советских граждан, репатриированных из заграницы по окончании Отечественной войны 1941—1945 гг

Где хранится основание (подлинная карточка)

Арх. № 9.11621

Том №

Название органа:

13. В каких странах (зонах оккупации) проживал и что делал в Германии
(если находился в плену,
г. Лябое работала у хозяина
указать в каком лагере и что делал)

14. Где и когда проходил фильтрацию Хойнинское РОМВД
(название органа и его точный адрес)
Сумской области 5 ноября 1946.

15. Откуда прибыл для фильтрации

16. Решение фильтрационного органа проверку считать оконченной, приобретаемое не установлено

17. Выбыл «.....».....194 года .....
Направлен (указать точный адрес,
куда выбыл на жительство после фильтрации)

18. Имеющиеся сведения о последнем месте жительства .....
(указать адрес и на какое число)

19. Арх. № .....
(проверочно-фильтрационного дела, указать орган, где хранится, если
дела нет, когда, куда направлено)

Карточка составлена «2» августа 1951 г. Спиридов
(фамилия, составившего карточку)

Изготовлена Отделом «А» МГБ СССР.

ЗАВІРЯЮЧИЙ НАПИС

В даній справі пронумеровано 10 [illegible]

десять

24.09.26 р.

Посада

Підпис [illegible]

Арт 1-С-3803-1